

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Sepurgat n. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

runt discrepantia (*Alano & Personio Regis Catholici, Pontificis, & Ducis Guisæ fidei rem committendam existimantibus, Pagetto & Morgano Regis & suadentibus alia via esse rem gerendam.*) Ea quæ inter paucos nata est, in vniuersam pene gentem est propagata dissensio; alijs *Alano & Personio*, alijs *Pagetto & Morgano* adhærentibus; donec anno octogesimo septimo cælā Reginā plurima iniuria adhæsit *Morgano & Socijs*, quod quibusdam circa Reginam aut non sat fidis, aut multum imprudentibus tam fiderent usi fuissent. Sub hæc mittitur *Holtus* Bruxellas: Aduolant *Pagettus & Morganus*: & quanquam amicè accepti, inhæsit tamen illis semper antiquum dissidium, querebanturque omnia ex *Alani & Personij*, nil suo arbitrio confici. Accidit ut *Morganus* repertis in conclavi sua manu scriptis literis aduersus *Parmentem* Ducem, *Alanum*, atque ipsum Regem, dominio Regio pellereatur; Id Societati in *Holto* tributum à *Morganis* sodalibus (vt ferè cuncta quæ aduersa huiuscmodi hominibus accidunt quæcumque demum sit caula) vt *Holtus* etiam pellatur adlaboratur. Sex & triginta Capita Accusationis *Alberto* Cardinali Archiduci offeruntur, in quibus *Holtus* famæ, bonis, libertati, viæ quorundam iniurias ferebatur, & non sat fidus Regi. *Albertus Oliuerio Manaræo* rem aperit, iubetque inquirere ab *Holto* quid rei sit, iuncto alessore *Ioanne Baptista de Tassis Alberto à Consilij*. *Oliuerius* multitudine capitum attonus ea tradit *Holto*, "Dolere se dices talia accidisse vt quocunque modo respondeatur Societas indemnissse non possit" sensit id vehementer *Holtus*, & tantum de se inaudito à tanto viro fieri præiudicium indoluit: vt autem se recepit, & perfectis accusationibus cuncta euoluisset, "Dabo, inquit, mi Pater, responsonem non dilucidam modò, sed uti optas breuem; atque præterea talem ut ex qua neque mihi neque Societati nota aliqua, nisi rectitudinis, probitatis, patientiæ, fidei, adhærcere possit.)

XXV. I. Post dies aliquot consedere: Rogat *Holtus* an ad singula ex *Sepurgata* ordine, an ad præcipua aliqua responderi velint? Paratum se esse in utrumvis. Non ad singula, inquit *Tassis*, notans decern capita quæ arbitrabatur eximia; quæ cum *Holtus* dissoluisset, & virgeret in reliquis audiri, sibi uterque profiteatur in omnibus factum satis, nec opus esse pluribus: Deprehendisse se in multis plus partium studio dari quam rationi: Addiditque *Baptista Tassis*, Rem in eversari quod videretur quibusdam Societas & qui Societatem sequuntur nimium potuisse semper apud suam Celsitudinem, & apud omnes retro Belgij Gubernatores: Ea auctoritate veterem moderare." Illâ se moderatè vsum (si qua esset) respondit *Holtus*, & porro vñrum, quantum prudentia probitasque luggereret: Non posse se respondere de omni verbo factotic suo; *Omnes enim in multis delinquimus*: Sed de iniuria, aut contumelia quæ grauis sit, aut de quo- uis modo dictâ oppressione, nullam factam esse, nullam à te faciendam spo- pondit: Benevolum fuisse omnibus utilemque; ijs etiam quos ex obiectis con- iectura est autores esse huius accusations: Id ex illorum communi Procura-

tore cognosci posse: Posse etiam ex hac ipsa responsione; in qua cùm nouen-
nij pene integri quo Bruxellis commoratus sum, rationem coram vobis red-
dens absoluā, testimonium est nihil me graue peccasse, nihil à me profe-
ctum quod scandali notam mereatur; neque enim vtique defuit voluntas ob-
ijciendi si quid obijciendum occurrit. Ut non sint semper aliqui aut inquieti
aut queruli difficulter præstatur; quando non semper ex vniuersitate voto
res agitari; dissidium tamen inter partes non est tantum quantum quidam cla-
mitant; neque concordia futura est vñquam tanta ut nulla inter Aulam & mi-
litiam conlectantes sit de honore aut de prælatione contentio. Hæc diuinæ
prouidentiæ committenda, qui per leuisima quibus lape sèpius commo-
tent homines grauissima moderatur.) Plura dicere parantem æquo animo esse
iubent Baptista Tassis & Oliverius: abundè enim satisfactum in omnibus; quod
cùm secundò tertioque asservissent dilcessum est, Oliverio responsionem scrip-
tam quam Holtus tenebat manu rapiente, & in ignem (erat enim quarta Aduen-
tus dominica) conijciente. Puduerat enim hominem prudentem & attentum,
hac in re paulo minus fuisse consideratum. Qua etiam de re Personius Barci-
none in Italianam nauigans ad illum scripsit in hæc verba.

Personij
ad Oliveriu-
m Manu-
rum de-
go literę.

X X V III. Nullo modo spero pacis fructum securum apud eos qui Pa-
trem Holtum amouendum volunt; cùm multorum annorum experientiâ,
certissimaque ratione mihi constet istos non hunc vel illum Patrem, sed Socie-
tatem impetere. Romæ inquieti Patrem Edmundum Harewood Anglicani
Collegij Confessorem amoueri postulabant, eaque re omnia dicebant fore pa-
cata; sed eo amoto turbulentiora fuere omnia, quia inquieti palam in totam
Societatem insurrexerunt. Et ex sermone summi Pontificis cum Doctore Bar-
retto Seminarij Duaceni Rectore intellecsum nuper est, istos iplos qui amo-
tionem Patris Holti apud Reuerentiam Vestram cæterosque Patres nostros pa-
cis spe sollicitant, ad Sanctitatem suam scripsisse, non tantum contra Patrem
Holtum, sed etiam contra omnes Societatis Patres qui in Anglia versantur. De
Patre Holti verò affirmare possum quod suis literis lape ac vehementer causam
eorum egit in curia Hispanica qui maximè eum impugnant. Sed hæc Reueren-
tia vestra mirari non debet: In tanta enim causa quanta est Anglicani Regni
conuersio, & in tanta egestate, libertate, & otio hominū exulum & afflictorum,
atq; in tanta astutia Hæreticorum, qui per emissarios has lites fouent, neque est
mirandū si hæc accidunt, neq; hæc virum pium & prudentē auertere debent aut
decipere; satis est ut videat quæ pars ratione, quæ passione ducitur. Ifti auté cùm
Patres Anglo inter se collidere non possunt, adeunt Patres aliarum nationum,
qui rerum hominumque nostrorum tantam notitiam non habent, hosque vel
clamoribus vel minis, vel argumentis & querelis, aut etiam adulatione indu-
cere conantur, ut vel affectu vel iudicio à nobis discrepent. Putant enim (quod
omnino verum est) nullum tam efficacem patere eis aditum ad nos fatigandos,
quam si nostros à nobis separant.) Hæc Personius prudenter ad Oliverium: qui